

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по
несъстоятелност**

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

С настоящото предложение се изменя Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (наричан по-нататък „регламент за несъстоятелността“ или „регламентът“).

С регламента за несъстоятелността е въведена европейска правна уредба за трансграничните производства по несъстоятелност. Той се прилага винаги когато длъжникът има имущество или кредитори в повече от една държава-членка, независимо дали е физическо или юридическо лице. В регламента се определя кой съд е компетентен да образува производство по несъстоятелност. Главното производство трябва да бъде образувано в държавата-членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника, а последиците от това производство се признават в целия ЕС. Вторично производство може да бъде образувано в държавата, в която длъжникът има свое предприятие. Последиците от вторичното производство са ограничени до имуществото, което се намира в тази държава. В регламента се съдържат и разпоредби относно приложимия закон, както и някои разпоредби относно координирането на главното и вторичните производства по несъстоятелност. Регламентът за несъстоятелността се прилага за всички държави-членки с изключение на Дания, която не участва в съдебното сътрудничество съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз.

Регламентът за несъстоятелността е приет през май 2000 г. и се прилага от 31 май 2002 г. Десет години след влизането му в сила, Комисията извърши преглед на практическото му действие и смята, че е необходимо инструментът да бъде изменен.

1.2. Необходимост от преразглеждане на регламента за несъстоятелността

Макар да се смята, че като цяло регламентът за несъстоятелността работи успешно за улесняването на трансграничните производства по несъстоятелност в рамките на Европейския съюз, консултацията със заинтересованите страни и правните и емпиричните изследвания, възложени от Комисията, показаха редица проблеми при практическото прилагане на регламента. Освен това, регламентът не отразява в достатъчна степен настоящите приоритети на ЕС и националните практики в областта на правото на несъстоятелността, и по-специално действията за насърчаване оздравяването на предприятия, изпаднали в затруднение. Като цяло, при оценката на регламента за несъстоятелността бяха установени пет основни недостатъка:

- Приложното поле на регламента не обхваща националните процедури, които предвиждат реструктуриране на дружеството на етап, предхождащ производството по несъстоятелност (наричани по-нататък „производство, предхождащо производството по несъстоятелност“) или производства, при които се запазва съществуващата управа на дружеството (наричани по-нататък „хибридни производства“). Подобни

производства обаче са били въведени наскоро в редица държави-членки¹ и се смята, че те увеличат шансовете за успешно оздравяване на предприятията. Освен това, понастоящем редица производства за лична несъстоятелност остават извън приложното поле на регламента.

- Съществуват трудности при определянето на това, коя държава-членка е компетентна да образува производство по несъстоятелност. Въпреки наличието на широка подкрепа за предоставяне на компетентността за образуване на главното производство по несъстоятелност на държавата-членка, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника, при прилагането на тази концепция на практика е имало трудности. Разпоредбите на регламента относно компетентността са критикувани и за това, че позволяват търсене на най-благоприятната правна система („forum shopping“) от дружествата и физическите лица чрез преместване на центъра на основните интереси, представляващо злоупотреба.
- Установени бяха проблеми и във връзка с вторичните производства. Образуването на вторично производство може да попречи на ефективното управление на имуществото на длъжника. С образуването на вторично производство ликвидаторът по главното производство губи контрол над имуществото, намиращо се в другата държава-членка, което прави потрудна продажбата на действащо предприятие². Освен това понастоящем вторичното производство трябва да се осъществява под формата на производство по ликвидация, което представлява пречка за успешното реструктуриране на длъжника.
- Съществуват проблеми, свързани с разпоредбите относно публичността на производствата по несъстоятелност и предявяването на вземания. Понастоящем няма задължение за публикуване или регистрация на решенията в държавите-членки, в които е образувано производство, нито в държавите-членки, в които има предприятие на дружеството. Липсва също така европейски регистър по несъстоятелност, който би позволил търсене в няколко национални регистъра. Доброто функциониране на трансграничните производства по несъстоятелност обаче почива до голяма степен на публичността на съответните решения, свързани с производство по несъстоятелност. Съдиите трябва да са наясно дали в друга държава-членка вече има образувани производства, кредиторите или потенциалните кредитори трябва да знаят, че производството е започнало. В допълнение към това, за кредиторите, и по-специално за малките кредитори и МСП, предявяването на вземания съгласно регламента за несъстоятелността е трудно и скъпо.
- На последно място, регламентът не съдържа специфични разпоредби относно несъстоятелността на многонационални групи от предприятия,

¹ За преглед на националните производства, предшествващи производството по несъстоятелност, и на хибридните национални производства, вж. раздел 2 от доклада на Комисията от 12.12.2012 г. относно оценката на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета относно производството по несъстоятелност.

² „Действащо предприятие“ е понятие, използвано главно в счетоводството, съгласно което счетоводителите изготвят финансовите отчети въз основа на предположението, че предприятието няма да бъде ликвидирано през следващия 12-месечен период.

макар че голям брой случаи на трансгранична несъстоятелност касаят групи от дружества. Основният принцип, заложен в регламента за несъстоятелността, е че за всеки отделен член на групата трябва да бъде образувано отделно производство и че тези производства са напълно независими едно от друго. Липсата на специфични разпоредби за групова несъстоятелност често намалява шансовете за успешно оздравяване на групата като цяло и може да доведе до разпадане на групата на съставните ѝ части.

Подробната оценка за практическото прилагане на регламента се съдържа в доклада на Комисията, който придружава настоящото предложение. Задълбочен анализ на проблемите на действащия понастоящем регламент, както и въздействието на различните разгледани варианти за тяхното разрешаване се съдържат в изготвената от Комисията оценка на въздействието, която също придружава настоящото предложение.

Общата цел на извършения преглед на регламента за несъстоятелността е да се подобри ефикасността на европейската правна уредба за разрешаване на трансгранични случаи на несъстоятелност с оглед осигуряване на доброто функциониране на вътрешния пазар и на устойчивостта му при икономически кризи. Тази цел е свързана с настоящите политически приоритети на ЕС за насърчаване на икономическото възстановяване и устойчивия растеж и за увеличаване на инвестициите и запазване на заетостта, както е посочено в стратегията „Европа 2020“. Преразглеждането на регламента ще допринесе за гарантиране на плавното развитие и за оцеляването на предприятията, както е посочено в инициативата в подкрепа на малките и средни предприятия „Small Business Act“³. То е и една от ключовите мерки, изброени в Акта за единния пазар II⁴.

2. КОНСУЛТАЦИИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Настоящото предложение бе предшествано от консултации със заинтересованите страни, държавите-членки, други институции и експерти относно съществуващите проблеми, свързани с настоящия регламент, и възможните им решения. На 29 март 2012 г. Комисията започна обществена консултация, по която бяха получени общо 134 отговора. Комисията взе под внимание и резултатите от външно проучване за оценяване прилагането на регламента за несъстоятелността, осъществено от консорциум между университетите в Хайделберг и Виена. Емпирични данни относно въздействието на различните варианти на реформа бяха събрани чрез друго външно проучване, проведено от консорциум между ГНК и Milieu. Двете проучвания ще бъдат публикувани заедно с настоящото предложение на интернет страницата на ГД „Правосъдие“. През април и октомври 2012 г. бяха проведени две срещи с национални експерти. Освен това Комисията сформира група от частни експерти, специализирани в областта на трансграничната несъстоятелност, която заседава пет пъти в периода май-октомври 2012 г. и представи заключенията си относно проблемите, възможните варианти и проекта на преразгледания регламент.

Становищата на заинтересованите страни по основните елементи на реформата могат да бъдат обобщени, както следва:

³ COM(2008)394, 25.6.2008 г.

⁴ COM(2012)

- Във връзка с разширяването на приложното поле на регламента, мнозинството от участвалите страни прецениха, че регламентът следва да обхваща производствата, предшестваци производството по несъстоятелност, и хибридните производства. Имаше различни мнения относно това точно кои производства да бъдат обхванати и по-специално в кои случаи да се изисква упражняване на съдебен контрол. Мнозинството от отговорилите се съгласиха, че регламентът за несъстоятелността следва да се прилага спрямо физическите лица и самостоятелно заетите лица.
- По отношение на компетентността, три четвърти от отговорилите одобриха използването на концепцията за център на основните интереси при определяне на мястото, където да се образува главното производство. Въпреки това обаче, според мнозинството от тях тълкуването на термина център на основните интереси от съдебната практика причинява практически проблеми. Почти половината от участниците посочиха доказателства за злоупотреба с преместване на центъра на основните интереси⁵.
- По отношение на връзката между главното и вторичните производства по несъстоятелност почти половината от отговорилите изразиха неудовлетворение от координацията между тях.
- Във връзка с публикуването на информация за производствата три четвърти от участвалите споделиха мнението, че липсата на задължение за публикуване на решението за образуване на производство по несъстоятелност представлява проблем. Почти половината от изразилите мнение считат, че е имало проблеми при предявяването на вземания.
- По отношение на груповата несъстоятелност почти половината от участниците смятат, че регламентът за несъстоятелността не е ефикасен при несъстоятелност на членовете на многонационални групи от дружества.

Комисията анализира разходите и ползите от основните аспекти на предложената реформа в своята оценка на въздействието, придружаваща настоящото предложение.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Обобщение на предлаганите мерки

Елементите на предлаганата реформа на регламента за несъстоятелността могат да бъдат обобщени, както следва:

- **Приложно поле:** С предложението се разширява приложното поле на регламента, като се изменя определението за производството по несъстоятелност, така че то да обхваща хибридните производства и производствата, предшестваци производството по несъстоятелност,

⁵ По въпроса относно мащабите на проблема, вж. раздел 3.4.1 от Доклада за оценката на въздействието, изготвен от Комисията и придружаващ настоящото предложение.

както и производствата за погасяване на задължения и други производства по несъстоятелност на физически лица, които понастоящем не отговарят на определението;

- **Компетентност:** С предложението се изясняват разпоредбите относно компетентността и се подобрява правната уредба на процедурата за определяне на компетентността;
- **Вторично производство:** С предложението се въвежда по-ефикасно управление на производството по несъстоятелност, като позволява на съдилищата да отказват да образуват вторично производство, ако то не е необходимо за защитата на интересите на местните кредитори, като премахва изискването вторичното производство да се извършва под формата на производство по ликвидация и като се подобрява сътрудничеството между главното и вторичните производства, по-специално чрез разширяване на изискванията за сътрудничество и спрямо сезираните съдилища;
- **Публичност на производствата и предявяване на вземанията:** С предложението се въвежда изискване държавите-членки да публикуват съответните съдебни решения по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър и се предвижда свързване на националните регистри по несъстоятелност. С него се въвеждат и стандартни формуляри за предявяване на вземания;
- **Групи дружества:** С предложението се предвижда координиране на производствата по несъстоятелност на различните членове на една и съща група дружества чрез задължаване на ликвидаторите и на сезираните съдилища по различните главни производства да си сътрудничат и да си съобщават информация; освен това, то дава на ликвидаторите, участващи в такива производства, процесуални способности да отправят искания за спиране на съответните други производства и да предлагат оздравителен план за членовете на групата, които са обект на производство по несъстоятелност.

3.1.1. Приложно поле на регламента за несъстоятелността

Предложението разширява приложното поле на регламента за несъстоятелността чрез изменение на сега действащото определение за „производство по несъстоятелност“, съдържащо се в член 1, параграф 1. В тази връзка се предлага приложното поле да обхване производства, при които не участва ликвидатор, но при които имуществото и дейността на длъжника подлежат на съдебен контрол или надзор. Това изменение би позволило производства, при които длъжникът остава във владение на имуществото си без да се назначава ликвидатор, да се ползват от постигнатото чрез регламента признаване в целия ЕС на последиците от производството по несъстоятелност. То би позволило също така в обхвата на регламента да попаднат повече производства по лична несъстоятелност. Предлага се освен това да се въведе изрично позоваване на производствата за уреждане на дългове, както и на целта за оздравяване, за да се обхванат и тези производства, които дават възможност на длъжника да постигне споразумение с кредиторите си на етап, предхождащ несъстоятелността. Измененията

ще допринесат и за сближаване на регламента с подхода, възприет от Закона — модел на УНСИТРАЛ за трансграничната несъстоятелност⁶.

Макар разширяването на приложното поле на регламента да е важно за гарантиране на ефикасното провеждане на производствата, предшестващи производството по несъстоятелност, и на хибридните производства в трансграничен контекст, то не следва да обхваща поверителните производства по несъстоятелност. В действителност съществуват редица национални производства, предшестващи производството по несъстоятелност, при които длъжникът провежда преговори с (някои от) кредиторите с оглед постигане на споразумение относно рефинансирането или реорганизирането му, но тази информация не се оповестява публично. Тези производства могат да доведат до мораториум върху индивидуалните изпълнителни производства или да възпрепятстват кредиторите да подават молби за образуване на производство по несъстоятелност в рамките на определен период, за да се даде възможност на длъжника „да си поеме дъх“. Макар че тези производства могат да са от голямо значение в някои държави-членки, техният договорен и поверителен характер би затруднил признаването на последиците им в целия ЕС, тъй като съд или кредитор, разположени в друга държава-членка, няма да знаят, че има подобно висящо производство. Това обаче не е пречка такова производство да попадне впоследствие в обхвата на регламента за несъстоятелността от момента, в който то стане обществено достояние.

С настоящото предложение не се предвижда промяна на съществуващия механизъм, според който националните производства по несъстоятелност, обхванати от регламента, са изброени в приложение А и държавите-членки решават дали да нотифицират за определено производство по несъстоятелност, което да бъде включено в посоченото приложение. С предложението се въвежда обаче процедура, чрез която Комисията проверява дали националното производство по несъстоятелност, за което е уведомена, действително отговаря на условията на измененото определение. По този начин ще се гарантира, че само производства, които съответстват на разпоредбите на регламента, са изброени в приложението.

3.1.2. Компетентност за образуване на производства по несъстоятелност

Идеята за центъра на основните интереси е възприета в предложението, тъй като тя гарантира, че делото ще се разглежда от юрисдикция, с която длъжникът има реална връзка, а не от избраната от учредителите юрисдикция. Подходът за използване на центъра на основните интереси съответства и на развитието на международно равнище, тъй като бе избран от УНСИТРАЛ като стандарт за компетентност в неговия Закон — модел за трансграничната несъстоятелност. С цел да се дадат насоки на практикуващите юристи за определянето на центъра на основните интереси, с предложението се допълва неговото определение. Въвежда се също така разпоредба относно определянето на центъра на основните интереси на физическите лица. Освен това, ново съображение изяснява обстоятелствата, при които може да бъде оборена презумпцията, че центърът на основните интереси на юридическо лице се намира в седалището според устройствения акт. Изказът в това съображение идва от решението по дело „Interedil“ на Съда на Европейския съюз⁷.

С предложението се подобрява и процесуалноправната уредба за определяне на органа, компетентен да образува производството. С предложението от съда се изисква преди да

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html

⁷ Решение по дело C-396/09 от 20.10.2011 г.

образува производство по несъстоятелност да провери служебно дали е компетентен и да посочи в решението си основанията за наличието на компетентност. Освен това предложението предоставя на всички чуждестранни кредитори право да обжалват решението за образуване на производство и гарантира, че тези кредитори са уведомени за това решение, за да могат действително да упражнят своите права. Посочените промени имат за цел да гарантират, че производство се образува единствено, ако съответната държава-членка действително е компетентна. Това следва да намали броя на случаите на търсене на най-благоприятната правна система (т. нар. „forum shopping“) посредством злоупотреби с фиктивно преместване на центъра на основните интереси.

На трето място, с предложението се пояснява, че съдилищата, образували производството по несъстоятелност, са компетентни да разглеждат и исковете, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност или са тясно свързани с него, като например отменителни иски. С това изменение се кодифицира съдебната практика на Съда на ЕС, съдържаща се в решението по дело „DekoMarty“⁸. Когато подобен иск е свързан с друг иск срещу същия ответник, предявен на основание общото гражданско или търговско право, с настоящото предложение се дава възможност на ликвидатора да предяви и двата иска пред съдилищата по местоживееене на ответника, ако същите са компетентни съгласно Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁹ (както е изменен). Тази разпоредба би позволила например на ликвидатора да предяви в един и същ съд иск за гражданска отговорност на директор, чието основание се съдържа в правото в областта на несъстоятелността, и иск срещу същия директор, чието правно основание се съдържа в правото за извъндоговорната отговорност или в дружественото право.

3.1.3. Вторично производство по несъстоятелност

Предложени са няколко изменения с цел подобряване ефикасността на управлението на имуществото на длъжника, когато той притежава предприятие в друга държава-членка.

- Съдът, сезиран с молба за образуване на вторично производство, следва да може, по искане на ликвидатора по главното производство, да откаже образуването или да отложи постановяването на решение, ако образуването на такова производство няма да е необходимо за осигуряването на защита на интересите на местните кредитори. Такъв би могло да е случаят например, ако даден инвеститор предложи да купи дружеството като действащо предприятие и тази оферта би била доходоносна за местните кредитори, отколкото ликвидацията на дружественото имущество. Образуването на вторично производство не следва да бъде необходимо също така когато ликвидаторът по главното производство обещае на местните кредитори, че те ще бъдат третирани в главното производство така, сякаш вторичното производство е образувано, и че правата, които те биха имали в такъв случай по отношение на приемането на вземанията им и реда на изплащането им ще бъдат спазени при разпределението на активите. Прибягването до такива „изкуствени вторични производства“ се е развило в рамките на няколко трансгранични случая на несъстоятелност, при които главното

⁸ Решение по дело C-339/07 от 12.2.2009 г.

⁹ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

производство е било образувано в Обединеното кралство (и по-специално в производствата по несъстоятелност на Collins&Aikman, MG Rover и Nortel Networks). Английските съдилища са приели, че английските ликвидатори са оправомощени да разпределят част от имуществото съгласно правото на държавата-членка, в която се намира предприятието. Тъй като понастоящем подобна практика не е възможна съгласно правото на редица държави-членки, с предложението се въвежда материалноправна разпоредба, с която се дава възможност на ликвидатора да поема такива задължения спрямо местните кредитори и те да обременяват масата на несъстоятелността.

- Предложеното изменение няма да засегне възможността ликвидаторът да иска образуването на вторично производство, когато това би улеснило решаването на сложни казуси, например когато в държавата, където се намира предприятието, трябва да бъдат уволнени значителен брой от наетите лица. В подобни случаи образуването на местно производство и назначаването на местен ликвидатор могат все още да бъдат полезни за осигуряване на ефикасно управление на имуществото на длъжника.
- Предложението задължава съда, сезиран с молба за образуване на вторично производство, да изслуша ликвидатора по главното производство преди да вземе решение. Целта на изменението е да гарантира, че съдът, сезиран с молба за образуване на вторично производство, е напълно наясно с разглежданите от ликвидатора варианти за оздравяване или реорганизиране и е в състояние да оцени правилно последиците от образуването на вторично производство. Това задължение се допълва от правото на ликвидатора да обжалва решението за образуване на вторично производство.
- С предложението се отменя настоящото изискване вторичното производство да се провежда под формата на производство по ликвидация. При образуване на вторичното производство съдът, който го образува може да избира измежду всички възможни производства, които съществуват съгласно националното законодателство, включително реструктуриране. С настоящото изменение се гарантира, че образуването на вторично производство няма да възпрепятства автоматично оздравяването или реструктурирането на длъжника като цяло. Изменението не следва да засяга разпоредбите относно възстановяването на държавна помощ, нито съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно такова възстановяване от дружества в несъстоятелност¹⁰.
- На следващо място, с предложението се подобрява координацията между главното и вторичните производства, като задължението за сътрудничество, което понастоящем се прилага само за ликвидаторите, се разпростира и спрямо съдилищата, разглеждащи главното и вторичните производства. Следователно съдилищата ще бъдат задължени да си сътрудничат и да си съобщават информация. Освен това, ликвидаторите

¹⁰

Решение по дело C-454/09 от 13.10.2011 г. (Европейска комисия срещу Италианската република – „New Interline“).

ще трябва да си сътрудничат със и да съобщават информация на съда в другата държава-членка, занимаващ се с производството. Сътрудничеството между съдилищата ще подобри координацията на главните и вторичните производства. То може да бъде от решаващо значение по-специално за осигуряване на успешно преструктуриране, напр. при одобряването на протокол, съдържащ план за оздравяване.

3.1.4. Публичност на производствата по несъстоятелност и предявяване на вземания

В предложението се предвижда, че определена минимална информация, свързана с производствата по несъстоятелност, трябва да бъде публикувана в електронен регистър, до който се предоставя безплатен публичен достъп в интернет. Посоченото задължение се отнася за следната информация: съд, образувал производството по несъстоятелност, дата на образуване на производството, а за главните производства — и датата на приключване на производството, вид на производството, длъжник, назначен ликвидатор, решение за образуване на производството, както и решение за назначаване на ликвидатор, ако то е отделно, и краен срок за предявяване на вземания. С оглед на различията в националните правни системи, свързани с публикуването на информация за производствата по несъстоятелност, и различните нужди на кредиторите, задължението за публикуване на тази информация е ограничено до дружествата, самостоятелно заетите лица и лицата на свободна професия. То не се разпростира върху производствата по несъстоятелност на потребители. В предложението се предвижда създаването на система за свързване на националните регистри, достъп до която ще бъде предоставен чрез Европейския портал за електронно правосъдие. Комисията ще определи посредством акт за изпълнение минималните общи критерии за търсене в регистрите и за получаването на резултатите, като тези критерии ще се основават на информацията, която подлежи на публикуване в регистрите по несъстоятелност. Свързването на националните регистри ще бъде гаранция, че съдът, сезиран с молба за образуване на производство по несъстоятелност, ще може да установи дали в друга държава-членка има вече образувано производство срещу същия длъжник. То ще даде възможност и на кредиторите да разберат дали по отношение на същия длъжник е образувано производство и ако това е така, с какви правомощия разполага ликвидаторът, ако има такъв. Когато длъжниците са дружества, държавите-членки ще могат да се обосновават със задълженията, произтичащи от Директива 2012/17/ЕС от 13 юни 2012 г. относно взаимното свързване на централните, търговските и дружествените регистри¹¹. За целите на настоящия регламент обаче простото информиране за това, че е образувано производство във връзка с даден длъжник, не е достатъчно, за да се координират трансграничните производства по несъстоятелност и да се даде възможност на кредиторите да се възползват от правата си във връзка с такива производства.

С предложението се улеснява предявяването на вземания от чуждестранните кредитори, и в частност от малките кредитори и МСП, като това се постига по три начина: На първо място, в него се предвиждат два стандартни формуляра, които ще бъдат въведени посредством акт за изпълнение — един за съобщението, което се изпраща на кредиторите, и друг за предявяване на вземанията. Тези стандартни формуляри ще бъдат достъпни на всички официални езици на Европейския съюз, като по този начин ще се намалят разходите за превод. На второ място, в предложението се

¹¹ ОВ L 156, 16.6.2012 г., стр. 1.

предвижда чуждестранните кредитори да разполагат с най-малко 45 дни след публикуването на съобщението за образуване на производството в регистъра по несъстоятелност, за да предявят своите вземания, дори в националното законодателство да се предвиждат по-кратки срокове. Кредиторите ще трябва да бъдат уведомявани и в случай на оспорване на вземанията им и трябва да им се предостави възможност да представят допълнителни доказателства, за да докажат вземането си. На последно място, процесуалното представителство няма да бъде задължително при предявяването на вземания пред чуждестранна юрисдикция, с което се намаляват разходите за кредиторите.

3.1.5. Несъстоятелност на членове на група дружества

С предложението се създава специална правна уредба, с цел да се регламентира несъстоятелността на членове на група дружества, като същевременно се запазва индивидуалният подход, който е в основата на настоящия регламент за несъстоятелността. Предложението въвежда задължение за координиране на производствата по несъстоятелност на различни членове на една и съща група дружества, като задължава ликвидаторите и съответните съдилища да си сътрудничат по начин, сходен на предложения в контекста на главните и вторичните производства. Това сътрудничество може да се осъществява под различни форми, в зависимост от обстоятелствата по случая. Ликвидаторите следва по-специално да обменят релевантна информация и да си сътрудничат при изготвянето на планове за оздравяване или реорганизация, доколкото това е целесъобразно. Възможността за сътрудничество посредством протоколи е изрично посочена, с цел да се признае практическото значение на тези инструменти и употребата им да се насърчи допълнително. Съдилищата следва да сътрудничат по-конкретно посредством обмен на информация, координиране, доколкото е целесъобразно, на назначаването на ликвидатори, които могат да сътрудничат помежду си, и одобряване на протоколи, които са им представени от ликвидаторите.

Освен това предложението предоставя на всеки ликвидатор правомощия за участие в производството във връзка с друг член на същата група. Ликвидаторът има право по-специално да бъде изслушван в такива производства, да подава искания за спиране на другото производство и да предлага план за оздравяване по начин, който би позволил на съответния комитет на кредиторите или съд да вземе решение по него. Ликвидаторът има също така право да участва в събранието на кредиторите. Тези процесуални способности дават възможност на ликвидатора, който е най-заинтересован от успешното реструктуриране на всички засегнати дружества, да представи официално своя план за оздравяване в производството, образувано по отношение на член на групата, дори ликвидаторът по това производство да не желае да сътрудничи или да се противопоставя на плана.

Със създаването на правна уредба относно координирането на различните производства, свързани с членове на една и съща група, предложението няма за цел да възпрепятства съществуващата практика във връзка с групи дружества, при които е налице висока степен на интегриране, при която се установява, че центърът на основните интереси на всички членове на групата е на едно и също място и съответно производствата се образуват на едно и също място.

3.2. Правно основание

С настоящото предложение се изменя Регламент № 1346/2000, приет на основание член 61, буква в) и член 67, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност. От влизането в сила на Договора от Лисабон съответстващото правно основание е член 81, параграф 2, букви а), в) и е) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Дял V от Част трета от Договора за функционирането на Европейския съюз не се прилага за Дания по силата на Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договорите. Дял V не се прилага и спрямо Обединеното кралство и Ирландия, освен ако тези две държави решат друго, съгласно съответните разпоредби от Протокола за тяхната позиция по отношение на пространството за свобода, сигурност и правосъдие. Когато обаче с предложение на Комисията се изменя действащ акт и Обединеното кралство или Ирландия не упражняват правото си на избор да участват в изменящата мярка, Съветът, по предложение на Комисията, може да приеме, че неучастието на съответната държава в изменената версия на действащата мярка прави невъзможно прилагането на мярката за други държави-членки или за Съюза, като в този случай срокът за нотифициране се удължава. Ако съответната държава не е заявила участието си след изтичането на удължения срок, действащата мярка престава да бъде правнообвързваща за нея или спира да се прилага спрямо нея.

3.3. Субсидиарност и пропорционалност

Различните елементи от предлаганото изменение на регламента за несъстоятелността, посочени по-горе, отговарят на изискванията за субсидиарност и пропорционалност. По отношение на субсидиарността, предлаганите изменения не могат да бъдат постигнати самостоятелно от държавите-членки, тъй като налагат изменение на действащите разпоредби на регламента за несъстоятелността, отнасящи се за приложното поле, компетентността за образуване на производства по несъстоятелност, разпоредбите относно вторичните производства, публикуването на решенията и предявяването на вземания. Изменението на регламента за несъстоятелността изисква по дефиниция намесата на законодателя на Съюза. Макар на теория създаването на електронни регистри по несъстоятелност да може да бъде постигнато самостоятелно от държавите-членки, за свързването на тези регистри се изисква действие на равнището на Съюза. Следователно целите на предлаганото действие — да се създаде възможност за свързване на регистрите по несъстоятелност в целия ЕС — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки поотделно, но могат да бъдат по-добре постигнати чрез действия на равнището на Съюза.

По отношение на пропорционалността, съдържанието и формата на предлаганото действие не надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договора. Освен това оценката на въздействието, приложена към настоящото предложение, показва, че ползите от всяко от предложените изменения надвишават разходите за тях и те следователно са пропорционални.

3.4. Въздействие върху основните права

Както е изложено подробно в оценката на въздействието, придружаваща настоящото предложение, и в съответствие със стратегията на Съюза за ефективното прилагане на Хартата на основните права на Европейския съюз, всички елементи на реформата

защитат правата, заложен в Хартата на основните права. С измененията се подобрява положението на лицата, участващи в трансгранични производства по несъстоятелност от гледна точка на правото им на собственост, свободата на стопанската дейност и правото на труд, свободата на движение и пребиваване, както и правото на ефективни правни средства на защита. Предлаганото изменение за създаване на обществено достъпни електронни регистри по несъстоятелност защита правото на защита на личните данни по начин, който е пропорционален на целите, тъй като се предвижда въвеждане на мерки за гарантиране на съответствието с Директива 95/46/ЕО за защитата на личните данни.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението ще има ограничено въздействие върху бюджета на ЕС. ИТ приложението за свързването на регистрите по несъстоятелност е вече разработено и ще бъде хоствано на портала за електронно правосъдие. Отражението върху бюджета на ЕС за периода 2014—2020 г. ще се изразява единствено в разходи за хостване и поддръжка на ИТ приложението. Общата сума на тези разходи ще възлезе на 1 500 000 EUR за периода 2014—2020 г., като те ще бъдат покрити от финансовия пакет на бъдещата програма „Правосъдие“¹².

¹²

COM(2011)759 окончателен

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹³,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните¹⁴,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 1346/2000¹⁵ на Съвета бе създадена европейска рамка за презграничните производства по несъстоятелност. С него се определя компетентността на държавите-членки във връзка с образуването на производство по несъстоятелност, установяват се единни норми относно приложимия закон и се регламентират признаването и изпълнението на решения, свързани с производствата по несъстоятелност, както и координирането на главното и вторичното производство по несъстоятелност.
- (2) В доклада на Комисията от 12 декември 2012 г. относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1346/2000¹⁶ се заключава, че регламентът функционира добре като цяло, но е желателно да се подобри прилагането на някои от разпоредбите му с цел да се повиши ефективността при воденето на презграничните производства по несъстоятелност.
- (3) Приложното поле на Регламент (ЕО) № 1346/2000 следва да бъде разширено, така че да обхване производствата, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни длъжници, за да се спомогне за оцеляването на стабилните дружества и да се даде втори шанс на предприемачите. То следва да обхване по-специално производствата,

¹³ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁴ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁵ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

¹⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

предвиждащи оздравяване на длъжника във фаза, предхождаща несъстоятелността, или онези, при които се запазва съществуващата управа на дружеството. Регламентът следва да обхване и производствата за погасяване на задължения на потребители и на самостоятелно заети лица, които не отговарят на критериите по сегашния инструмент.

- (4) Разпоредбите относно компетентността за образуване на производство по несъстоятелност следва да бъдат по-ясни и процедурите за определяне на компетентния съд следва да бъдат подобрени. Следва да се въведе също така изрична разпоредба относно исковете, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност или които са тясно свързани с него.
- (5) За да се повиши ефективността на производството по несъстоятелност в случаи, когато длъжникът е притежава предприятие в друга държава-членка, изискването вторичното производство да се извършва като производство по ликвидация следва да бъде отменено. Освен това, съдилищата следва да имат възможност да отказват образуването на вторично производство, ако то не е необходимо за защита на интересите на местните кредитори. Координацията между главното и вторичното производство следва да се подобри, по-специално като се изисква от съответните съдилища да си сътрудничат.
- (6) С цел обогатяване на информацията, достъпна за участващите кредитори и съдилища, и за да се избегне образуването на паралелни производства по несъстоятелност, от държавите членки следва да се изисква да публикуват съответните решения по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър. Следва да се предвидят разпоредби за свързване на регистрите по несъстоятелност. Следва да се въведат стандартни формуляри за предявяване на вземанията с оглед улесняване на задачите на чуждестранните кредитори и намаляване на разходите за превод.
- (7) Следва да се въведат специални разпоредби относно координирането на производствата, в които участват различни членове на една и съща група дружества. Ликвидаторите и съдилищата по различните производства по несъстоятелност следва да бъдат задължени да си сътрудничат и да общуват помежду си. В допълнение, всеки от участващите ликвидатори следва да разполага с необходимите процесуални средства да предлага план за оздравяване на дружествата от групата, спрямо които е образувано производство по несъстоятелност, и да иска, когато е необходимо, спиране на производството по несъстоятелност по отношение на дружество, различно от дружеството, за чието управление той е назначен. Определението на термина „група дружества“ следва да се разглежда ограничително, само в контекста на несъстоятелността, и не следва да оказва влияние върху аспектите на дружественото право, свързани с групите дружества.
- (8) С цел да се даде възможност за бързо адаптиране на регламента спрямо релевантните изменения на националното право в областта на несъстоятелността, нотифицирани от държавите-членки, на Комисията следва да бъдат делегирани правомощия да приема актове в съответствие с член 290 от Договора във връзка с изменянето на приложенията. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване по подходящ начин на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета.

- (9) С цел да се гарантира наличието на еднакви условия за прилагане на Регламент (ЕО) № 1346/2000, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията¹⁷.
- (10) Поради това Регламент (ЕС) № 1346/2000 следва да бъде съответно изменен.
- (11) Изменението на регламента не следва да засяга разпоредбите относно възстановяването на държавни помощи от дружества в несъстоятелност по смисъла на тълкуването в съдебната практика на Съда на Европейския съюз (дело С-454/09 Европейска комисия/Италианска република – „New Interline“). Когато не е възможно пълно възстановяване на сумата на държавната помощ, тъй като разпореждането за възстановяване се отнася за дружество, спрямо което е образувано производство по несъстоятелност, въпросното производство следва винаги да бъде производство по ликвидация и да води до окончателно преустановяване на дейността на бенефициера и до ликвидация на неговите активи.
- (12) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, [Обединеното кралство и Ирландия са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент]/[без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящия регламент и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане].
- (13) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета се изменя, както следва:

- (1) В съображение 2 позоваването на член 65 се заменя с позоваване на член 81.
- (2) В съображения 3, 5, 8, 11, 12, 14 и 21 думите „Общността“, „на общностно равнище“ и „цялата Общност“, се заменят със „Съюза“, „на равнището на Съюза“ и „за целия Съюз“.
- (3) Съображение 4 се заменя със следното:

¹⁷ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- „(4) С оглед правилното функциониране на вътрешния пазар е необходимо да се избягват стимулите за страните да прехвърлят активи или съдебни производства от една държава-членка в друга с цел да са в по-благоприятно правно положение в ущърб на кредиторите на несъстоятелността (т. нар. „forum shopping“).“
- (4) Съображение 6 се заменя със следното:
- „(6) Настоящият регламент следва да включва разпоредби, които регламентират компетентността за образуване на производства по несъстоятелност и на производства, произтичащи пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него. Настоящият регламент следва да съдържа също разпоредби относно признаването и изпълнението на съдебни решения, постановени в рамките на такива производства, както и разпоредби относно приложимото право по отношение на производствата по несъстоятелност. Освен това настоящият регламент следва да съдържа разпоредби относно координирането на производствата по несъстоятелност, които се отнасят за един и същ длъжник или за няколко членове на една и съща група дружества.“
- (5) Съображение 7 се заменя със следното:
- „(7) Производствата по ликвидация на дружества в несъстоятелност или на други юридически лица, съдебните споразумения, предпазните конкордати и другите аналогични производства и действия, свързани с такива производства, са изключени от приложното поле на Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹⁸. Посочените производства следва да бъдат обхванати от настоящия регламент. При тълкуването на настоящия регламент следва да се запълват, доколкото е възможно, нормативните празноти между двата инструмента.“
- (6) Съображение 9 се заменя със следното:
- „(9) Настоящият регламент следва да се прилага към производствата по несъстоятелност, които отговарят на условията, посочени в него, независимо дали длъжникът е физическо или юридическо лице, търговец или частно лице. Тези производства по несъстоятелност са изброени изчерпателно в приложение А. Когато дадена национална процедура фигурира в приложение А, настоящият регламент следва да се прилага без съдилищата на друга държава-членка да разглеждат допълнително дали посочените в регламента условия са изпълнени. Производствата по несъстоятелност, които се отнасят до застрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни дружества, доколкото те са обхванати от Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции¹⁹ (изменена), и предприятията за колективно инвестиране следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент. Тези предприятия не следва да бъдат обхванати от настоящия регламент, тъй като те се подчиняват на специални

¹⁸ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

¹⁹ ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

режими и националните контролни органи разполагат с широки правомощия за намеса.“

(7) Вмъква се следното съображение 9а:

„(9а) Приложното поле на настоящия регламент следва да обхваща производствата, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни длъжници, за да се спомогне за оцеляването на стабилните дружества и да се даде втори шанс на предприемачите. То следва да обхваща по-специално производствата, предвиждащи реструктуриране на длъжника във фаза, предхождаща несъстоятелността, производствата, при които се запазва съществуващата управа на дружеството и производствата за погасяване на задължения на потребители и на самостоятелно заети лица. Тъй като тези производства не водят непременно до назначаването на ликвидатор, те следва да бъдат обхванати от настоящия регламент, ако се извършват под контрола или надзора на съда. В този контекст понятието „контрол“ следва да включва ситуации, при които съдът се намесва само въз основа на жалба, подадена от кредитор или заинтересована страна.“

(8) Съображение 10 се заменя със следното:

„(10) Производствата по несъстоятелност не включват задължително намесата на съдебен орган; терминът „съд“, който се използва в настоящия регламент, следва да се разбира в широк смисъл и да включва лице или орган, които са оправомощени по националното право да образуват производство по несъстоятелност. За целите на прилагането на настоящия регламент производствата (включващи актовете и формалностите, определени от закона) следва не само да съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, но и да са официално признати и да имат изпълнителна сила в държавата-членка, в която е образувано производството по несъстоятелност.“

(9) Вмъква се ново съображение 12а:

„(12а) Преди да образува производство по несъстоятелност компетентният съд следва да провери служебно дали центърът на основните интереси или предприятието на длъжника попадат действително в неговата териториална компетентност. Когато обстоятелствата по случая пораждат съмнения относно компетентността на съда, той следва да поиска от длъжника да представи допълнителни доказателства в подкрепа на твърденията си и, по целесъобразност, да даде възможност на кредиторите на длъжника да представят становища по въпроса за компетентността. Кредиторите следва освен това да разполагат с ефективни средства за правна защита срещу решението за образуване на производството по несъстоятелност.“

(10) Съображение 13 се заличава.

(11) Вмъкват се следните съображения 13а и 13б:

„(13а) Следва да се приеме, че „центърът на основните интереси“ на дружество или друго юридическо лице е в седалището му според устройствения акт. Тази

презумпция следва да може да се обори, ако централното управление на дружеството се намира в държава-членка, различна от тази, в която се намира седалището ѝ според устройствения акт, и чрез цялостна оценка на всички релевантни фактори бъде установено, по начин, който може да се удостовери от трети страни, че действителният център на управление и контрол на дружеството и на управление на неговите интереси се намира в тази друга държава-членка. Презумпцията обаче следва да бъде необорима, ако управителните и контролните органи на дадено дружество са на същото място като седалището му според устройствения акт и управленските решения се вземат там, като това може да се удостовери от трети страни.

(13б) Съдилищата на държавата-членка, образували производството по несъстоятелност, следва да бъдат компетентни да разглеждат и исковете, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, като например отменителни иски. Когато подобен иск е свързан с друг иск, чието основание се съдържа в общото гражданско или търговско право, ликвидаторът следва да има възможност да предяви и двата иски пред съдилищата по местоживеене на ответника, ако смята, че е по-ефикасно исковете да се предявят пред този съд. Такъв би могъл да бъде случаят например, ако ликвидаторът иска да съчетае иск за гражданска отговорност на директор по силата на правото в областта на несъстоятелността с иск, чието правно основание се съдържа в дружественото право или в правото за общата извъндоговорна отговорност.

(12) Вмъкват се следните съображения 19а и 19б:

„(19а) Вторичното производство може също така да затрудни ефикасното управление на имуществото. По тази причина съдът, образуващ вторично производство, следва да може, по искане на ликвидатора, да отложи или да откаже да образува производство, ако то не е необходимо за осигуряването на защита на интересите на местните кредитори. Такъв следва да е случаят по-специално когато чрез поемане на задължение, обременяващо масата на несъстоятелността, ликвидаторът се съгласи да третира местните кредитори така, сякаш вторичното производство е образувано, и да приложи разпоредбите относно реда за изплащане на вземанията, действащи в държавата-членка, в която е поискано образуване на вторичното производство, при разпределяне на имуществените активи, намиращи се в тази държава-членка. Настоящият регламент следва да предостави на ликвидатора възможност да поема такива задължения.

(19б) За да се гарантира ефективна защита на местните интереси, ликвидаторът по главното производство не следва да може да осребрява или да премества имущество, което се намира в държавата-членка, в която е разположено дадено предприятие, по представляващ злоупотреба начин, по-специално с цел да осуети възможността за реално удовлетворяване на такива интереси в случай, че впоследствие бъде образувано вторично производство.“

(13) Съображение 20 се заменя със следното:

„(20) Главното и вторичните производства по несъстоятелност могат да допринесат за ефективното осребряване на масата на несъстоятелността, само ако всички висящи паралелни производства са координирани. Главното условие тук е различните ликвидатори и сезираните съдилища да работят в тясно сътрудничество, по-специално като обменят достатъчно количество информация. За да се гарантира доминиращата роля на главното производство, на ликвидатора по това производство следва да бъдат предоставени различни възможности да влияе върху вторичните производства по несъстоятелност, които са висящи по същото време. По-специално, ликвидаторът следва да може да предложи план за оздравяване или предпазен конкордат между длъжника и кредиторите, или да поиска спиране на осребряването на масата на несъстоятелността във вторично производство. При осъществяване на сътрудничеството си ликвидаторите и съдилищата следва да вземат предвид най-добрите практики за сътрудничество при презгранични дела за несъстоятелност, установени в принципите и насоките относно комуникацията и сътрудничеството, приети от европейските и международните сдружения, работещи в сферата на правото в областта на несъстоятелността.“

(14) Въмъкват се следните съображения 20а и 20б:

„(20а) С настоящия регламент следва да се гарантира ефикасното управление на производствата по несъстоятелност, отнасящи се за различни дружества, които са част от дадена група дружества. Когато са образувани производства по несъстоятелност за няколко дружества от една и съща група, тези производства следва да бъдат надлежно координирани. Следователно по отношение на различните ликвидатори и сезираните съдилища следва да е в сила същото задължение за сътрудничество и комуникация помежду им, като задължението, наложено на ликвидаторите и съдилищата по главното и вторичните производства, образувани срещу един и същ длъжник. Освен това ликвидаторът, назначен в рамките на производство срещу даден член на група дружества, следва да разполага с правомощия да предлага план за оздравяване в производство, отнасящо се за друг член на същата група, доколкото този способ е на разположение според националното право в областта на несъстоятелността.

(20б) Въвеждането на разпоредби относно несъстоятелността на групи дружества не следва да ограничава възможността даден съд да образува производства по несъстоятелност срещу няколко дружества, принадлежащи към една и съща група, в една-единствена юрисдикция, ако смята, че центърът на основните интереси на тези дружества е в една и съща държава-членка. В такива случаи съдът следва да може също така да назначи, ако е целесъобразно, един и същ ликвидатор по всички съответни производства.“

(15) Въмъква се ново съображение 21а:

„(21а) От съществено значение е кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намира в Съюза, да бъдат информирани за образуването на производство по несъстоятелност, което се отнася за имуществото на длъжника им. За да се гарантира бързото предаване на информация на кредиторите, Регламент № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите-членки на съдебни

и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела²⁰ следва да не се прилага в случаите, когато в настоящия регламент се говори за задължението за информиране на кредиторите. Използването на стандартни формуляри, които са на разположение на всички официални езици на Съюза, следва да улесни задачата на кредиторите при предявяване на вземания в производства, образувани в друга държава-членка.“

(16) Съображение 29 се заменя със следното:

„(29) В интерес на търговския обмен, по искане на ликвидатора основното съдържание на решението за образуване на производството следва да се публикува в друга държава-членка. Ако в съответната държава-членка има предприятие, публикуването следва да бъде задължително до въвеждането на система за свързване на регистрите по несъстоятелност. И в двата случая обаче публикуването не следва да бъде предпоставка за признаването на производство, което е образувано в друга държава-членка.“

(17) Вмъква се следното съображение 29а:

„(29а) С оглед подобряване информираността на участващите кредитори и съдилища и предотвратяване образуването на паралелни производства по несъстоятелност, от държавите-членки следва да се изисква да публикуват релевантната информация по трансгранични дела за несъстоятелност в публично достъпен електронен регистър. За да се улесни достъпът до тази информация за кредиторите и съдилищата с местоживеене, съответно местонахождение, в други държави-членки, в настоящия регламент следва да се предвиди свързване на регистрите по несъстоятелност.“

(18) Съображение 31 се заменя със следното:

„(31) Настоящият регламент следва да съдържа приложения, в които се посочват по-специално националните производства по несъстоятелност, обхванати от настоящия регламент. С цел да се даде възможност за бързо адаптиране на регламента спрямо релевантните изменения на националното право в областта на несъстоятелността в държавите членки, на Комисията следва да се предостави правомощието да приема изменения на приложенията посредством делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Преди да приеме делегиран акт за изменение на списъците на националните производства, съдържащи се в приложенията, Комисията следва да провери дали процедурата, за която е била уведомена, отговаря на критериите, установени с настоящия регламент. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.“

(19) Вмъкват се следните съображения 31а, 31б и 31в:

²⁰ ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79.

„(31a) За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на Регламент (ЕО) № 1346/2000, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията²¹.

(31б) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Той се стреми по-конкретно към насърчаване прилагането на членове 8, 17 и 47, които се отнасят съответно до защитата на личните данни, правото на собственост и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.

(31в) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни²² и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни²³ се прилагат при обработването на лични данни за целите на настоящия регламент.“

(20) В съображения 32 и 33 думите „Договора за създаване на Европейската общност“ се заменят с „Договора за функционирането на Европейския съюз“.

(21) Членове 1 и 2 се заменят със следното:

„Член 1
Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за колективните съдебни или административни производства, включително за производствата за постановяване на предварителни обезпечителни мерки, чието правно основание се съдържа в законодателство относно несъстоятелността или уреждането на дългове и при които с цел оздравяване, уреждане на дълг, реорганизация или ликвидация

а) цялото или част от имуществото на длъжника се включва в масата на несъстоятелността и се назначава ликвидатор, или

б) имуществото и дейността на длъжника подлежат на съдебен контрол или надзор.

Производствата, посочени в настоящия параграф, са изброени в приложение А.

2. Настоящият регламент не се прилага за производствата по несъстоятелност на

²¹ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

²² ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

²³ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

- а) застрахователни дружества,
- б) кредитни институции,
- в) инвестиционни посредници, доколкото те са обхванати от Директива 2001/24/ЕО, както е изменена, и
- г) предприятия за колективно инвестиране.

Член 2 Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) „производство по несъстоятелност“ означава производствата, изброени в приложение А;
- б) „ликвидатор“ означава
 - і) всяко лице или орган, чиято функция е да управлява или да осребри масата на несъстоятелността или да упражнява контрол върху управлението на дейността му. Тези лица и органи са изброени в приложение В,
 - іі) длъжникът, който е във владение на имуществото, за случаите, при които не се назначава ликвидатор или правомощията на длъжника не се прехвърлят на ликвидатор;
- в) „съд“, във всички членове, с изключение на член 3б, параграф 2, означава съдебният орган или всеки друг компетентен орган на държава-членка, който е оправомощен да образува или да потвърждава образуването на производства по несъстоятелност или да взема решения по време на такива производства;
- г) „съдебно решение за образуване на производство по несъстоятелност“ включва
 - і) решението на всеки съд за образуване на производство по несъстоятелност или за потвърждаване образуването на такова производство, и
 - іі) решението на съда за назначаване на временен ликвидатор;
- д) „момент на образуването на производството“ означава момента, в който съдебното решение за образуване на производството по несъстоятелност влиза в сила, независимо дали решението е окончателно;
- е) „държава-членка, в която се намира имуществото“ означава:
 - і) за материална собственост — държавата-членка, на чиято територия тя се намира,

- ii) за собственост и права, за които правото на собственост или другите права подлежат на вписване в публичен регистър — държавата-членка, в която се води регистърът,
 - iii) за поименните акции в дружества — държавата-членка, на чиято територия се намира седалището на дружеството, издало акциите, според устройствения му акт,
 - iv) за финансови инструменти, правото на собственост върху които се удостоверява чрез вписване в регистър или по партида, водени от посредник или от негово име („безналични ценни книжа“) — държавата-членка, в която се води регистърът или партидата, в които се правят вписванията,
 - v) за парични средства, държани по сметки в кредитни институции — държавата-членка, посочена в международния номер на банковата сметка (IBAN),
 - vi) за вземания срещу трети страни, различни от вземанията, които се отнасят до активите, посочени в подточка v) — държавата-членка, на чиято територия е центърът на основните интереси на третата страна ответник съгласно определението в член 3, параграф 1;
- ж) „предприятие“ означава всяко място на дейност, в което длъжникът извършва трайна стопанска дейност с човешки ресурси и имуществени активи;
- з) „местни кредитори“ означава кредиторите, чиито вземания срещу длъжника са възникнали във връзка с дейността на предприятие, разположено в държава-членка, различна от тази, в която се намира центърът на основните интереси на длъжника;
- и) „група дружества“ означава съвкупност от дружества, състояща се от дружество майка и дъщерни дружества;
- й) „дружество майка“ означава дружество, което
- i) притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго дружество („дъщерно дружество“), или
 - ii) е акционер или съдружник в дъщерното дружество и има право
 - aa) да назначава или освобождава мнозинството от членовете на административните, управителните или контролните органи на това дъщерно дружество, или
 - bb) да упражнява доминиращо влияние върху дъщерното дружество съгласно договор, сключен с него, или съгласно разпоредба, съдържаща се в учредителния му акт.“

(22) В член 3, параграфи 1 и 3 се заменят със следното:

- „1. Компетентни да образуват производството по несъстоятелност са съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е разположен центърът на основните интереси на длъжника („главно производство“). Центърът на основните интереси е мястото, където длъжникът обикновено управлява интересите си и което може да се удостовери от трети лица.

За дружествата и юридическите лица, седалището според устройствения акт се презюмира за център на основните интереси до доказване на противното.

За физическите лица, упражняващи независима стопанска или професионална дейност, центърът на основните интереси е основното място на стопанска дейност на лицето; за всяко друго физическо лице центърът на основните интереси е мястото на обичайно пребиваване на лицето.

3. Когато производството по несъстоятелност е образувано съгласно параграф 1, всяко производство, образувано впоследствие съгласно параграф 2, е вторично производство. В такъв случай релевантният момент, към който се преценява дали длъжникът притежава предприятие на територията на друга държава-членка, е датата на образуване на главното производство.“

- (23) Въмъкват се следните членове 3а и 3б:

„Член 3а

Компетентност за свързани иски

1. Съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е образувано производството по несъстоятелност в съответствие с член 3, са компетентни да разглеждат всички иски, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него.
2. Когато иск по параграф 1 е свързан с гражданскоправен или търговскоправен иск срещу същия ответник, ликвидаторът може да предяви и двата иска пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е местоживеенето на ответника, или, ако искът е предявен срещу няколко ответника, пред съдилищата на държавата-членка, на чиято територия е местоживеенето на който и да било от тях, при условие че този съд е компетентен съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001.
3. За целите на настоящия член исковите се смятат за свързани, когато те се намират в такава тясна връзка помежду си, че е целесъобразно да бъдат разгледани и решени заедно, за да се избегне рискът от противоречащи си съдебни решения, постановени в отделни производства.

Член 3б

Проверка на компетентността, право на обжалване по съдебен ред

1. Съдът, сезиран с искане за образуване на производство по несъстоятелност, проверява служебно дали е компетентен съгласно член 3. В решението за образуване на производство по несъстоятелност се посочват основанията за компетентност на съда, и

по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.

2. Когато производството по несъстоятелност е образувано в съответствие с националното право без решение на съда, назначеният в това производство ликвидатор проверява дали държавата-членка, в която е висящо производството, е компетентна съгласно член 3. Ако случаят е такъв, ликвидаторът посочва основанията за наличието на компетентност и по-специално дали компетентността се основава на член 3, параграф 1 или на член 3, параграф 2.
3. Всеки кредитор или заинтересована страна, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намира в държава-членка, различна от държавата, в която е образувано производството, има право да обжалва решението за образуване на главното производство. Съдът, образувал главното производство, или ликвидаторът уведомява своевременно тези кредитори, доколкото те са известни, за решението, за да им даде възможност да го обжалват.“

(24) В член 4, параграф 2, буква м) се заменя със следното:

„м) разпоредбите относно нищожността, унищожаемостта или непротивопоставимостта на правните актове, които са във вреда на кредиторите на несъстоятелността.“

(25) Вмъква се следният член ба:

„Член ба
Споразумения за нетиране

Споразуменията за нетиране се регулират изключително от правото на договора, в който се съдържат тези споразумения.“

(26) Вмъква се следният член 10а:

„Член 10а
Изисквания за одобряване съгласно местното право

Когато правото на държавата-членка, регламентиращо последиците от производството по несъстоятелност върху договорите, посочени в членове 8 и 10, предвижда, че договорът може да бъде прекратен или изменен само с одобрение от страна на съда, образувал производството по несъстоятелност, но в тази държава-членка не е образувано такова производство, образувалият производството по несъстоятелност съд е компетентен да одобри прекратяването или изменението на тези договори.“

(27) Член 15 се заменя със следното:

Последици от производството по несъстоятелност върху висящи съдебни процеси или арбитражни производства

Последиците от производството по несъстоятелност върху висящ съдебен процес или арбитражно производство за вещ или право, което е отнето от длъжника, се регламентират изключително от правото на държавата-членка, в която е висящ съдебният процес или в която се провежда арбитражното производство.“

(28) Член 18 се изменя, както следва:

а) Член 18, параграф 1 се заменя със следното:

1. „Ликвидаторът, назначен от компетентен съгласно член 3, параграф 1 съд, може да упражнява на територията на друга държава-членка всички правомощия, които са му предоставени от законодателството на държавата на образуване на производството, доколкото в другата държава няма образувано друго производство по несъстоятелност или докато там няма наложена обезпечителна мярка за противното вследствие искане за образуване на производство по несъстоятелност в тази държава. При спазване на членове 5 и 7, ликвидаторът може по-специално да изнася имущество на длъжника извън територията на държавата-членка, на която то се намира. Той може също така да поема задължение, че разпределението и правата на предпочтително удовлетворение, с които местните кредитори биха се ползвали в случай на откриване на вторично производство, ще бъдат спазени в главното производство. Поемането на такова задължение е подчинено на изискванията за форма, ако има такива, на държавата на образуване на главното производство, противопоставимо е и обременява масата на несъстоятелността.“

б) В параграф 3 последното изречение се заменя със следното:

„Тези правомощия не могат да включват използването на средства за принуда, освен ако такива са разпоредени от съд, нито правото ликвидаторът да се произнася по съдебни или други спорове.“

(29) Въмъкват се следните членове 20а, 20б, 20в и 20г:

Създаване на регистри по несъстоятелността

Държавите-членки създават и поддържат на своята територия един или повече регистри, с които на обществеността се предоставя безплатен достъп в интернет до следната информация („регистра по несъстоятелност“):

- а) датата на образуване на производството по несъстоятелност;
- б) съдът, образувал производството по несъстоятелност, и номерът на делото, ако има такъв;
- в) видът на образуваното производство по несъстоятелност;

- г) името и адресът на длъжника;
- д) името и адресът на назначения ликвидатор по производството, ако има такъв;
- е) срокът за предявяване на вземания;
- ж) решението за образуване на производството по несъстоятелност;
- з) решението за назначаване на ликвидатор, ако е различно от решението, посочено в буква ж) от настоящия параграф;
- и) датата на приключване на главното производство.

Член 20б

Свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Комисията създава посредством акт за изпълнение децентрализирана система за свързване на регистрите по несъстоятелност. Тази система е съставена от регистрите по несъстоятелност и Европейския портал за електронно правосъдие, който ще служи за централен вход за електронен публичен достъп до информацията, съдържаща се в системата. Системата предоставя услуга за търсене на всички официални езици на Съюза, за да се предостави достъп до информацията, посочена в член 20а.
2. Посредством акт за изпълнение и в съответствие с процедурата, посочена в член 45б, параграф 3, Комисията приема до [36 месеца след влизането в сила на регламента]:
 - техническата спецификация, в която се определят методите за комуникация и обмен на информация чрез електронни средства, като се отчита въведената интерфейс спецификация за системата за свързване на регистрите по несъстоятелност;
 - техническите мерки, гарантиращи минималните стандарти за сигурност на информационните технологии за съобщаване и разпространение на информация в рамките на системата за свързване на регистрите по несъстоятелност;
 - минималните критерии за услугата за търсене, предоставяна от Европейския портал за електронно правосъдие, въз основа на информацията, посочена в член 20а;
 - минималните критерии за представянето на резултатите от такова търсене, въз основа на информацията, посочена в член 20а;
 - условията и техническите изисквания за достъпност на услугите, предоставяни от системата на свързване на регистрите; както и
 - глосар, съдържащ елементарно обяснение на националните производства по несъстоятелност, изброени в приложение А.

Член 20в

Разходи за създаване и свързване на регистрите по несъстоятелност

1. Създаването и бъдещото развитие на системата за свързване на регистрите по несъстоятелност се финансира от общия бюджет на Съюза.
2. Всяка държава-членка поема разходите за адаптиране на националните си регистри по несъстоятелност, за да ги направи оперативно съвместими с Европейския портал за електронно правосъдие, както и разходите за управление, експлоатация и поддръжка на тези регистри.

Член 20г

Вписване на производството по несъстоятелност

При образуване на главно или вторично производство във връзка с дружество или юридическо лице или физическо лице, упражняващо независима стопанска или професионална дейност, съдът, образувал производството по несъстоятелност, следи за незабавното публикуване на информацията по член 20а в регистъра по несъстоятелност на държавата по образуване на производството.“

- (30) Членове 21 и 22 се заменят със следното:

„Член 21

Публикуване в друга държава-членка

1. До създаването на системата за свързване на регистрите по несъстоятелност, посочена в член 20б, ликвидаторът отправя искане за публикуване на съобщение относно решението за образуване на производството по несъстоятелност и, при необходимост, относно решението за назначаването му, във всяка друга държава-членка, в която има предприятие на длъжника, като публикуването се извършва в съответствие с процедурите, предвидени в тази държава. В съобщението се посочва назначеният ликвидатор и се уточнява дали е приложена разпоредбата за компетентност по параграф 1 или тази по параграф 2 от член 3.
2. Ликвидаторът може да поиска информацията, посочена в първия параграф от настоящия член, да се публикува във всяка друга държава-членка, в която има имущество или кредитори на длъжника, като публикуването се извършва в съответствие с процедурата, предвидена в тази държава.“

- (31) Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

Вписване в публичните регистри на друга държава-членка

До създаването на системата за свързване на регистрите по несъстоятелност, посочена в член 20б, ликвидаторът отправя искания за вписване на решенията, посочени в член 21, в поземления регистър, търговския регистър или всеки друг публичен регистър на друга държава-

членка, в която е разположено предприятие на длъжника и това предприятие е вписано в публичен регистър на тази държава-членка. Ликвидаторът може да поиска такова публикуване във всяка друга държава-членка.“

(32) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

1. Съдебните решения във връзка с провеждането и приключването на производството по несъстоятелност, които са постановени от съд, чието решение за образуване на производството е признато съгласно член 16, както и решенията във връзка с предпазни конкордати, одобрени от този съд, също се признават без допълнителни формалности. Тези решения се изпълняват в съответствие с членове 32—56, с изключение на член 34, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения, които произтичат пряко от производството по несъстоятелност и са тясно свързани с него, дори ако са постановени от друг съд.

Първата алинея се прилага и за съдебните решения за налагане на обезпечителни мерки, постановени след подаване на молбата за образуване на производство по несъстоятелност или във връзка с нея.

2. Признаването и изпълнението на съдебни решения, различни от посочените в параграф 1, се уреждат от регламента, посочен в параграф 1, доколкото този регламент е приложим.“

(33) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Образуване на производството

Когато главното производство е образувано от съд на една държава-членка и е признато в друга държава-членка, съд на друга държава-членка, който е компетентен съгласно член 3, параграф 2, може да образува вторично производство по несъстоятелност в съответствие с разпоредбите на настоящата глава. Последниците от вторичното производство се ограничават до имуществото на длъжника, намиращо се на територията на държавата-членка, в която е образувано това производство.“

(34) Вмъква се следният член 29а:

Решение за образуване на вторично производство

1. Съдът, сезиран с искане за образуване на вторично производство, уведомява незабавно ликвидатора по главното производство и му дава възможност да бъде изслушан във връзка с искането.
 2. По искане на ликвидатора по главното производство, посоченият в параграф 1 съд отлага решението за образуване или отказва да образува вторично производство, ако образуването му не е необходимо за защита на интересите на местните кредитори, по-специално когато ликвидаторът по главното производство е поел задължението по член 18, параграф 1 и изпълнява условията по него.
 3. При вземането на решение дали да образува вторично производство, съдът по параграф 1 образува този вид производство, предвидено в националното му право, който е най-подходящ като се вземат предвид интересите на местните кредитори, независимо дали са изпълнени каквито и да било условия, свързани с платежоспособността на длъжника.
 4. Ликвидаторът по главното производство се уведомява за решението за образуване на вторично производство и има право да го обжалва.“
- (35) Член 31 се заменя със следното:

Сътрудничество и съобщаване на информация между ликвидаторите

1. Ликвидаторът по главното производство и ликвидаторите по вторичните производства си сътрудничат, доколкото такава сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производства. Това сътрудничество може да бъде под формата на споразумения или протоколи.
2. По-специално ликвидаторите:
 - а) си съобщават незабавно всяка информация, която може да се отнася и за другите производства, по-специално всякакви промени във връзка с предявяването и установяването на вземанията и всички мерки, насочени към оздравяване или реструктуриране на длъжника или към приключване на производството, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация;
 - б) проучват възможността за оздравяване на длъжника и когато има такава възможност съгласуват изготвянето и изпълнението на план за оздравяване;
 - в) координират управлението на осребряването или ползването на имуществото и делата на длъжника; ликвидаторът по вторичното производство дава своевременно възможност на ликвидатора по главното производство да направи предложения относно осребряването или управлението на имуществото във вторичното производство.“

(36) Вмъкват се следните членове 31а и 31б:

„Член 31а

Сътрудничество и съобщаване на информация между съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното и вторичните производства по несъстоятелност, които се отнасят до един и същ длъжник, съдът, пред който има висящо производство по отправено искане за образуване на производство по несъстоятелност или който е образувал такова производство, си сътрудничи с другите съдилища, пред които има висящи производства по несъстоятелност или които са образували такива производства, доколкото това сътрудничество не е несъвместимо с разпоредбите, приложими за всяко от производствата. За тази цел съдилищата могат, по целесъобразност, да назначат лице или орган, действащи съгласно техните инструкции.
2. Съдилищата, посочени в параграф 1, могат да общуват помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг, при условие че такова общуване е безплатно и се съблюдават процесуалните права на страните в производството и поверителността на информацията.
3. Сътрудничеството може да се осъществява чрез всякакви подходящи средства, в това число
 - а) съобщаване на информация по всякакъв начин, който се смята за целесъобразен от съда,
 - б) координиране на управлението и контрол върху имуществото и делата на длъжника,
 - в) координация при провеждането на съдебните заседания,
 - г) координация при одобряването на протоколи.

Член 31б

Сътрудничество и съобщаване на информация между ликвидаторите и съдилищата

1. С цел да се улесни координацията между главното и вторичните производства по несъстоятелност, образувани по отношение на един и същ длъжник,
 - а) ликвидаторът по главното производство си сътрудничи със и съобщава информация на всички съдилища, пред които има висящо производство по подадено искане за образуване на вторично производство или които са образували такова производство, и
 - б) ликвидаторът по вторично или частично производство по несъстоятелност си сътрудничи със и съобщава информация на съда, пред който има висящо производство по подадено искане за образуване на главно производство или който е образувал такова производство.

2. Сътрудничеството по параграф 1 се осъществява с всички подходящи средства, включително средствата, посочени в член 31а, параграф 3, доколкото те не са несъвместими с разпоредбите, приложими за всяко от производствата.“

(37) Член 33 се изменя, както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Спиране на производството“

б) В параграфи 1 и 2 думите „действията по осребряването“ и „осребряването“ се заменят с „производството“.

(38) Член 34 се заменя със следното:

„Член 34

Приключване на главното или на вторичните производства по несъстоятелност

1. Приключването на главното производство не възпрепятства продължаването на вторичните производства, които все още не са приключени към дадения момент.

2. Когато срещу юридическо лице е образувано вторично производство в държавата-членка по седалището според устройствения акт на това лице и приключването на производството води до прекратяване на юридическото лице, това прекратяване не възпрепятства продължаването на главното производство, образувано в друга държава-членка.“

(39) Изменението на член 35 в английския текст не засяга версията на български език.

(40) Член 37 се заменя със следното:

„Член 37

Преобразуване на предшестващо производство

Ликвидаторът по главното производство може да поиска от съда на държавата-членка, в която е образувано вторично производство, да разпорежи вторичното производство да бъде преобразувано в друг вид производство по несъстоятелност, съществуващо съгласно правото на тази държава-членка.“

(41) Член 39 се заменя със следното:

„Член 39

Право на предявяване на вземания

Всеки кредитор, чието обичайно пребиваване, местоживеене или седалище според устройствения акт се намира в държава-членка, различна от държавата-членка на образуване на производството, включително данъчните органи и органите за социално осигуряване на

държавите-членки (наричан по-нататък „чуждестранен кредитор“), има право да предяви вземанията си в производството по несъстоятелност чрез всякакви средства за комуникация, включително чрез електронните средства, приети съгласно правото на държавата на образуване на производството. Представителството от адвокат или друг професионален юрист не е задължително за предявяването на вземания.“

(42) Член 40 се изменя, както следва:

а) В параграф 2 се добавя следното изречение:

„Съобщението съдържа и копие от стандартния формуляр за предявяване на вземания, посочен в член 41, или връзка към публикацията на този формуляр в интернет.“

б) Вмъква се следният параграф 3:

„3. Посочената в настоящия член информация се предоставя като се използва стандартния формуляр за съобщения, който се изготвя съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 45б, параграф 4, и се публикува на Европейския портал за електронно правосъдие в срок до ... [24 месеца след влизането в сила на регламента]. Формулярът носи заглавието „Съобщение за производство по несъстоятелност“ на всички официални езици на Съюза. Той се предава на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството или на друг език, който държавата-членка е посочила, че може да приеме в съответствие с член 41, параграф 3, ако може да се предположи, че този език е по-лесен за разбиране от чуждестранните кредитори.“

(43) Член 41 се заменя със следното:

„Член 41

Процедура по предявяване на вземания

1. Всички известни чуждестранни кредитори предявяват вземанията си, използвайки стандартния формуляр за предявяване на вземания, който се изготвя съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 45б, параграф 4, и се публикува на Европейския портал за електронно правосъдие в срок до [24 месеца след влизането в сила на регламента]. Формулярът носи заглавието „Предявяване на вземания“ на всички официални езици на Съюза.
2. В стандартния формуляр за предявяване на вземания кредиторът по параграф 1, посочва
 - а) своето име и адрес
 - б) видът на вземането
 - в) размерът на вземането и датата, на която е възникнало
 - г) дали се претендира статут на привилегирован кредитор

- д) дали твърди, че по отношение на вземането му има реално обезпечение или клауза за запазване на собствеността и, ако е така, кои са имуществените активи, представляващи твърдяното от него обезпечение, и
- е) дали се иска прихващане и дали в сумата на предявеното вземане това прихващане е вече отразено.

Към стандартния формуляр за предявяване на вземания се прилагат копия на удостоверителните документи, ако има такива.

- 3. Вземанията могат да се предявяват на всеки от официалните езици на Съюза. От кредитора може да бъде поискано да представи превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата на образуване на производството или на друг език, приет от тази държава-членка. Всяка държава-членка посочва поне един официален език на Съюза, различен от нейния собствен език, който тя приема за целите на предявяване на вземания.
 - 4. Вземанията се предявяват в рамките на срока, предвиден от законодателството на държавата на образуване на производството по несъстоятелност. За чуждестранните кредитори този срок не може да бъде по-кратък от 45 дни след публикуването на решението за образуване на производството в регистъра по несъстоятелност на държавата на образуване на производството.
 - 5. Когато ликвидаторът оспорва вземане, предявено по реда на настоящия член, той дава възможност на кредитора да представи допълнителни доказателства относно съществуването и размера на вземането.“
- (44) Член 42 се заличава.
- (45) Вмъква се следната глава IVa:

„ГЛАВА IVa НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА ЧЛЕНОВЕ НА ГРУПА ДРУЖЕСТВА

Член 42a

Задължение за сътрудничество и съобщаване на информация между ликвидаторите

- 1. Когато има производства по несъстоятелност, които се отнасят за двама или повече членове на група дружества, ликвидаторът, назначен в производството, отнасящо се за даден член на групата, си сътрудничи с ликвидатора, назначен в производство, отнасящо се за друг член на същата група, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата, не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби и не води до конфликт на интереси. Това сътрудничество може да се осъществява под формата на споразумения или протоколи.
- 2. При осъществяване на сътрудничеството по параграф 1 ликвидаторите

- а) си съобщават незабавно всяка информация, която може да бъде полезна за другото производство, при условие че са взети подходящи мерки за защита на поверителната информация,
- б) проучват възможностите за оздравяване на групата и, когато има такива възможности, съгласуват усилията си за изготвяне на предложение и за провеждане на преговори по съгласуван план за оздравяване,
- в) съгласуват управлението и контрола на дейността на членовете на групата, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност.

Ликвидаторите могат да се съгласят да предоставят допълнителни правомощия на ликвидатора, назначен по едно от производствата, когато такова споразумение се допуска съгласно разпоредбите, приложими спрямо различните производства.

Член 42б

Комуникация и сътрудничество между съдилищата

1. Когато има производства по несъстоятелност, които се отнасят за двама или повече членове на група дружества, съдът, пред който има висящо производство по искане за образуване на производство по несъстоятелност за член на групата или който е образувал такова производство, си сътрудничи с всеки друг съд, пред който има висящо производство по искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група или който е образувал такова производство, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на ефективното управление на производствата и не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби. За тази цел съдилищата могат, по целесъобразност, да назначат лице или орган, действащи съгласно техните инструкции.
2. Съдилищата, посочени в параграф 1, могат да общуват помежду си пряко или да искат информация или помощ пряко един от друг.
3. Сътрудничеството се осъществява чрез всякакви подходящи средства, в това число
 - а) съобщаване на информация с всякакви средства, които съдът счита за подходящи, при условие че съобщаването е безплатно и се спазват процесуалните права на страните в производството и поверителността на информацията,
 - б) съгласуване на управлението и контрола върху активите и дейността на членовете на групата,
 - в) координация при провеждането на съдебните заседания,
 - г) координация при одобряването на протоколи.

Сътрудничество и съобщаване на информация между ликвидаторите и съдилищата

Ликвидаторът, назначен в производство по несъстоятелност на член на група дружества, си сътрудничи с и съобщава информация на всеки друг съд, пред който има висящо производство по искане за образуване на производство по несъстоятелност за друг член на същата група или който е образувал такова производство, доколкото такова сътрудничество е целесъобразно за улесняване на координацията на производствата и не е несъвместимо с приложимите спрямо тези производства разпоредби. Ликвидаторът може по-специално да иска информация от този съд относно производството на другия член на групата или да иска помощ във връзка с производството, по което е назначен.

Правомощия на ликвидаторите и спиране на производството

1. Ликвидаторът, назначен в производство по несъстоятелност на член на група дружества, има право
 - а) да бъде изслушван и да участва, по-специално чрез присъствие на събранията на кредиторите, във всяко от производствата, образувани по отношение на някой от другите членове на същата група,
 - б) да отправя искане за спиране на производството, образувано по отношение на някой от другите членове на същата група,
 - в) да предлага план за оздравяване, предпазен конкордат или друга съпоставима мярка за всички или за някои членове на групата, по отношение на които е образувано производство по несъстоятелност, и да го представи във всяко от производствата, образувани по отношение на друг член на същата група, в съответствие с приложимото спрямо това производство право, и
 - г) да отправя искания за всякакви допълнителни процесуални мерки съгласно правото, посочено в буква в), които могат да бъдат необходими, за да се спомогне за оздравяването, включително преобразуване на производството.
 2. Съдът, образувал производство по параграф 1, буква б), спира изцяло или частично производството, ако е доказано, че такова спиране ще бъде в интерес за кредиторите на несъстоятелността. Спирането може да се постанови за срок до три месеца, като този срок може да бъде удължен или подновен със същата продължителност. Съдът, постановил спирането, може да изиска от ликвидатора да вземе всички подходящи мерки за гарантиране на интересите на кредиторите на несъстоятелността.“
- (46) Въмква се нов член 44а:

„Член 44а

Информация за националното право в областта на несъстоятелността

1. С оглед предоставяне на широката публика на достъп до информацията, държавите-членки предоставят в рамките на Европейската съдебна мрежа за граждански и търговски въпроси, създадена с Решение 2001/470/ЕО²⁴ на Съвета, описание на националното си право и процедури в областта на несъстоятелността, и по-специално на правото и процедурите, свързани с въпросите, изброени в член 4, параграф 2.
 2. Държавите-членки актуализират тази информация редовно.“
- (47) Член 45 се заменя със следното:

„Член 45

Изменяне на приложенията

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, за да изменя приложения А и В, в съответствие с процедурата, посочена в настоящия член и в член 45а.
 2. За да поставят началото на изменение на приложение А, държавите-членки уведомяват Комисията за националните си разпоредби относно производството по несъстоятелност, които искат да бъдат включени в приложение А, като ги придружават с кратко описание. Комисията проверява дали разпоредбите, за които е уведомена, отговарят на условията по член 1 и, ако това е така, изменя приложение А посредством делегиран акт.“
- (48) Вмъкват се следните членове 45а и 45б:

„Член 45а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 45, се предоставя за неопределен срок, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 45, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

²⁴ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

- 4.** Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 45, влиза в сила, ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 45б

Правомощия за приемане на актове за изпълнение

1. Правомощието да приема актове за изпълнение се предоставя на Комисията за следните цели:
- а) да регламентира свързването на регистрите по несъстоятелност, съгласно предвиденото в член 20б, и
 - б) да изготви, а впоследствие и да изменя формулярите, посочени в членове 40 и 41.
2. При приемане или изменение на актовете за изпълнение, посочени в параграф 1, Комисията се подпомага от комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011²⁵ на Европейския парламент и на Съвета.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.“
- (49) В член 46, датата „1 юни 2012 г.“ се заменя с „ [10 години след датата, от която започва да се прилага].“
- (50) Вмъква се следният член 46а:

„Член 46а

Защита на данните

1. Държавите-членки прилагат Директива 95/46/ЕО по отношение на обработването на лични данни, извършвано в държавите-членки съгласно настоящия регламент.
2. По отношение на обработването на лични данни от Комисията съгласно настоящия регламент, се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001.“

²⁵ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

(51) Приложение Б се заличава.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от ... [24 месеца след влизането в сила на регламента], с изключение на разпоредбата относно предоставянето на информация за националното право в областта на несъстоятелността (член 44а), която се прилага от [12 месеца след влизането му в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета относно производството по несъстоятелност

1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД²⁶

Дял 33 — Правосъдие

1.3. Естество на предложението/инициативата

Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност**

Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност след пилотен проект/подготвителна дейност**²⁷

➤ Предложението/инициативата е във връзка с **продължаване на съществуваща дейност**

Предложението/инициативата е във връзка с **дейност, пренасочена към нова дейност**

1.4. Цели

1.4.1. *Многогодишни стратегически цели на Комисията, за чието изпълнение е предназначено предложението/инициативата*

Развитие на пространството на правосъдие, Правосъдие в полза на растежа

1.4.2. *Конкретни цели и съответни дейности във връзка с УД/БД*

Конкретна цел № ...

Съдебно сътрудничество по граждански и търговски въпроси

Съответни дейности във връзка с УД/БД

33 03

²⁶

УД: управление по дейности; БД: бюджетиране по дейности.

²⁷

Съгласно член 49, параграф 6, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.3. *Очаквани резултати и отражение*

Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на бенефициерите/ целевите групи.

Повишаване на ефикасността и прозрачността на трансграничните производства по несъстоятелност

1.4.4. *Показатели за резултатите и за отражението*

Да се посочат показателите, които позволяват да се проследи изпълнението на предложението/инициативата.

1.5. Мотиви за предложението/инициативата

1.5.1. *Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

Преразглеждане на Регламент № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност

1.5.2. *Добавена стойност от намесата на ЕС*

1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

1.5.4. *Съгласуваност и евентуална синергия с други актове*

1.6. Срок на действие и финансово отражение

- Предложение/инициатива с **ограничен срок на действие**
 - Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
 - Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ
- Предложение/инициатива с **неограничен срок на действие**
 - Осъществяване с период на започване на дейност от приемането на регламента,
 - последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Предвидени методи на управление²⁸

- **Пряко централизирано управление** от Комисията
- Непряко централизирано управление** чрез делегиране на задачи по изпълнението на:
 - изпълнителни агенции
 - органи, създадени от Общностите²⁹
 - национални органи от публичния сектор/организации, предоставящи обществени услуги
 - лица, натоварени с изпълнението на специфични дейности по силата на дял V от Договора за Европейския съюз и посочени в съответния основен акт по смисъла на член 49 от Финансовия регламент
- Споделено управление** с държавите-членки
- Децентрализирано управление** с трети държави
- Съвместно управление** с международни организации (*да се уточни*)

Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.

Забележки

Само свързването на регистрите по несъстоятелност (частта относно централното свързване) ще има финансово отражение върху бюджета на ЕС.

²⁸ Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ Посочени в член 185 от Финансовия регламент.

Регистрите по несъстоятелност ще бъдат свързани чрез Европейския портал за електронно правосъдие, който ще служи за централен вход за електронен публичен достъп до информацията, съдържаща се в системата (вж. член 20б от предложението).

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

--

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Установени рискове

--

2.2.2. Предвидени методи на контрол

--

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита.

--

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи разходни бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноска			
	Номер [Наименование.....]	Многогод./ едногод. (30)	от държави от ЕАСТ ³¹	от държави кандидатки ³²	от трети държави	по смисъла на член 18, параграф 1, буква аа) от Финансовия регламент
[3]	[33.0301] [Програма „Правосъдие“]	Многогод. /	НЕ	НЕ	НЕ	НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разхода	Вноска			
	Номер [Наименование.....]	Многогод./ едногод.	от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки	от трети държави	по смисъла на член 18, параграф 1, буква аа) от Финансовия регламент
[3]	[XX.YY.YY.YY]		ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

³⁰ Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / одногод. = едногодишни бюджетни кредити.

³¹ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

³² Държави кандидатки и, ако е приложимо, държави потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка:	Номер	[Наименование ...3.....]
---	-------	--------------------------

ГД: JUST			Година	Година	Година	Година	Година			ОБЩО
			2014 ³³	2015	2016	2017	2018, 2019, 2020			
• Бюджетни кредити за оперативни разходи										
33.0301	Поети задължения	(1)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	(2)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
Номер на бюджетния ред	Поети задължения	(1a)								
	Плащания	(2a)								
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми ³⁴										
Номер на бюджетния ред		(3)								
ОБЩО бюджетни кредити за ГД JUST	Поети задължения	=1+1a +3	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	=2+2a	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

³³ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

³⁴ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове „ВА“), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

		+3									
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	(5)	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
• ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 3 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	=5+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

Ако предложението/инициативата има отражение върху повече от една функция:

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
• ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИИ 1—4 от многогодишната финансова рамка (Референтна стойност)	Поети задължения	=4+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	=5+ 6	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

Функция от многогодишната финансова рамка:	5	„Административни разходи“ — не се прилага
---	----------	---

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	... да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
ГД: <.....>									
• Човешки ресурси									
• Други административни разходи									
ОБЩО ГД <.....>	Бюджетни кредити								

ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	(Общо поети задължения = общо плащания)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		Година N ³⁵	Година N+1	Година N+2	Година N+3	... да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИИ 1—5 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000
	Плащания	150.000	150.000	200.000	200.000	250.000	250.000	300.000	1.500.000

³⁵ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- ➤ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

Бюджетни кредити за поети задължения в млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Да се посочат целите и резултатите ↓			Година N		Година N+1		Година N+2		Година N+3		... да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)				ОБЩО		
	РЕЗУЛТАТИ																
	Вид резултат ³⁶	Среден разход за резултата	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Брой резултати	Разходи	Общ брой на резултатите
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1 ³⁷ Съдебно сътрудничество по граждански и търговски въпроси																	
- Резултат	Поддръжка на свързването между регистрите по несъстоят	214 300	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000								1 500 000
- Резултат																	

³⁶ Резултатите са продуктите и услугите, които ще бъдат доставени (напр. брой финансирани обмени на учащи се, дължина на построените пътища в километри и т.н.).

³⁷ Съгласно описанието в част 1.4.2. „Конкретни цели...“.

- Резултат																		
Междинен сбор за конкретна цел № 1		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000		
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2...																		
- Резултат																		
Междинен сбор за конкретна цел № 2																		
ОБЩО РАЗХОДИ		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000		

3.2.3. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*

3.2.3.1. *Обобщение*

- ➤ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи

3.2.3.2. *Очаквани нужди от човешки ресурси*

- ➤ Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси

3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*

- ➤ Предложението/инициативата е съвместимо(а) с многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.

3.2.5. *Участие на трети страни във финансирането*

- ➤ Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- ➤ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.

--